Nadan Vidošević, čelnik Hrvatske gospodarske komore koji je zbog predsjedničke kandidature navukao bijes svoje bivše stranke, poriče sukob interesa i objašnjava kako bi stao na kraj gospodarskim aferama

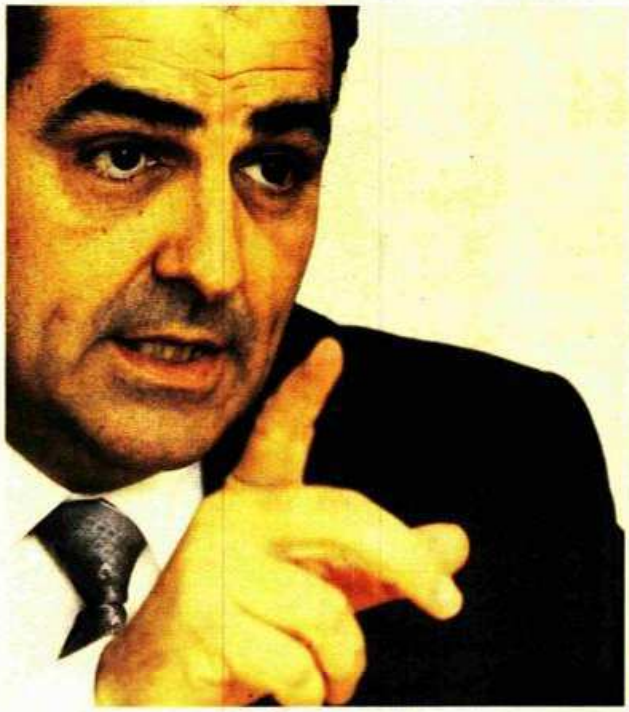

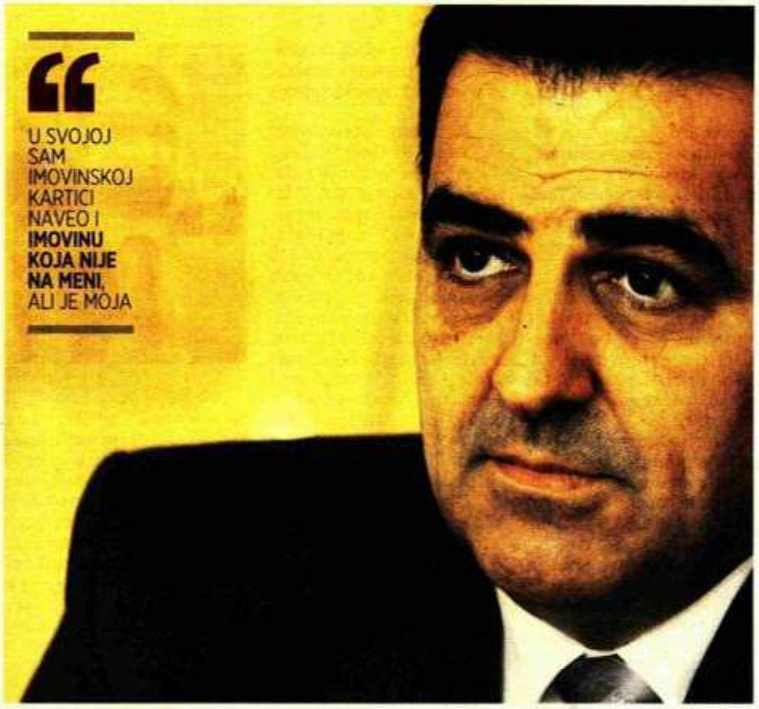

U SVOJOJ SAM IMOVINSKOJ KARTICI NAVEO I **IMOVINU KOJA NIJE NA MENI**, ALI JE MOJA

TATJANA TADIĆ

Padne li Podravka, Hrvatska je ugrožena

SANDRA **BARTOLOVIĆ**
sandra.bartolovic@poslovni.hr

Da sam sada predsjednik, svim bih silama izvršio pritisak na sustav da se do u detalje istraži slučaj Podravke, uključujući i sam državni vrh, i to bez milosti

Donedavni HDZ-ovac, danas nezavisni kandidat Nadan Vidošević, među glavnim je favoritima za preuzimanje Pantovčaka. Na izbore planira utrošiti oko pet milijuna kuna, od čega, kaže, i znatan dio iz vlastitog džepa.

I dok ga se optužuje da HGK-ovu akciju "Kupujmo hrvatsko" koristi kao vlastitu predizbornu kampanju, tvrdi da je upravo on u njoj ključni čovjek i da je zbog toga neće napustiti. Što se pak tiče afere s Podravkom, poručuje da država tu "mora reagirati svom svojom snagom" jer je napad na tu kompaniju kao napad na državu.

Jedna od glavnih poruka vaše kampanje je 'red, rad i jednake mogućnosti za sve'. Kažete da ste u životu sve stekli radom, a nije li ipak politika, točnije HDZ, bitno pripomogao vašoj karijeri?

Tada se nisam bavio privatnim poslom, nisam mogao ništa zaraditi za sebe jer sam radio isključivo za zemlju. Politici sam trebao 1989. godine jer koliko je bilo HDZ-ovaca, zamjenika glavnog direktora u nekoj kompaniji koji nisu bili članovi Partije? Trebalo ih je svijećom tražiti. U politiku sam ušao zbog svog imena i prezimena, u ratu sam se borio za Hrvatsku, a nakon toga se vratio gospodarstvu. Sad se vraćam u politiku jer je zemlja ekonomski ugrožena.

Vaša majka umirovljenica vodi tvrtku u čijem je vlasništvu nekoliko vila, stanova, jahti.

Mnogi vjeruju da je riječ o pravnom manevru i paravanu iza kojeg skrivate svoju stvarnu imovinu?

Moja majka cijeli je život bila sposobna i uspješna žena, vrlo obrazovana, i što bih ja sada trebao, odreći se majke i njezina rada? Tvrtku koju spominjete majka ima u suvlasništvu s mojom starijom kćeri, a ovih će dana i druga kći ući u suvlasništvo, te sin kada postane punoljetan, što je majčina želja i obiteljski dogovor. Imovinu koju ste nabrojili nema moja majka, nego tvrtke koja se bavi turizmom. U svojoj sam imovinskoj kartici naveo i imovinu koja nije na meni, ali je moja, no jasno mi je da je ovo kampanja i da trebam svašta očekivati.

Od objave kandidature prate vas optužbe da zloupotrebljavate HGK te da želite stvoriti dojam da je cijelo gospodarstvo iza vas?

Ne mogu puškom natjerati bilo koga da stane iza mene, ali uvjeravam vas da će iza mene stati najveći dio hrvatskoga gospodarstva, i to onoga koji pošteno radi. Bilo bi nepristojno da nisam izašao pred ljude koji su me četiri puta birali i objavio namjeru da se kandidiram. Nisam tražio njihovu potporu, samo ih obavijestio.

Ne mislite li da bi bilo moralno i pošteno da ste se zbog kampanje ove godine suzdržali od sudjelovanja u akciji 'Kupujmo hrvatsko'?

Ne. Moralno, pošteno, ali i pametno bilo bi da su se i drugi priključili. Odgovornost nije na meni, nego na ovima koji ne razumiju da je podrška hrvatskom proizvodu najkonkretniji izraz domoljublja. Na akcijama bi sa mnom morali biti i Hebrang, i Josipović, i Pusić i svi ostali jer je to demarkacijska linija u odnosu na Hrvatsku jučer, koja ne živi od svog rada, koja je korumpirana i u kojoj bolje prolazi onaj tko ima utjecaj na političke strukture pa može uvoziti, i u kojoj banke radije financiraju uvoz nego proizvodnju, a netko mora vratiti 40 milijardi eura vanjskog duga. Ako netko ne razumije da je prioritet trećeg predsjednika sačuvati ekonomsku stabilnost zemlje, onda on nije kvalificiran za taj posao.

Znači, vaši suparnici nisu ekonomski patrioti?

Apsolutno nisu. Oni govore o pravednosti i poštenju, a Hrvatskoj najprije treba stopa rasta od šest posto da bismo mogli platiti samo kamate na kredite. Put je stvaranje i davanje svima jednake mogućnosti da stvaraju i onda neće biti ni kriminala, ni korupcije ni nepravde. Hrvatski proizvod je najveći izraz domoljublja i nama sada zato trebaju heroji rada. Privatizacijski prihodi nikad ni-

PROTIV SAM REVIZIJE PRETVORBE, NEMOGUĆE JU JE PROVESTI

IVO JOSIPOVIĆ BI KAO PREDSJEDNIK DRŽAVE **RASTJERAO ULAGAČE**

su otišli u HBOR da bi poticali gospodarstvo i rast, kredite smo bacali u potrošnju, a nove sportske dvorane nam zjape prazne i proizvode gubitke. Ta vremena moraju biti iza nas, a nova Hrvatska mora biti slobodna jer nije dužna. Ja želim Hrvatsku koja će svojim radom moći otplaćivati svoje dugove.

Kažete da ćete biti predsjednik jamac ekonomske stabilnosti. Kako to mislite realizirati s postojećim ovlastima?

Ne trebaju mi veće jer je predsjednik odgovoran za funkcioniranje vlasti i može intervenirati uvijek kada misli da je vlast ugrožena, a Hrvatska je danas ekonomski ugrožena. Predsjednik je nadležan i za diplomaciju, a ja kao čelnik HGK s ponosom mogu reći da smo otvorili nekoliko tržišta i barem 100.000 ljudi ima radna mjesta zahvaljujući tim tržištima, a mogli smo učiniti i više da nas je državna politika podržala. Izuzetak je predsjednik Mesić. Osim toga obavještajni sustav mora početi podupirati diplomaciju na plasmanu hrvatskih proizvoda i usluga, a protuobavještajno djelovanje je ključno u borbi s crnim tržištem. Uloga predsjednika u ekonomskom smislu je nezamjenjiva i mora se ognjem i mačem boriti i na sam nagovještaj kriminala.

Kako bi konkretno izgledala vaša borba u slučaju Podravke?

Ne može se danas ugrožavati Podravku a da se ne strese cijela zemlja jer je to stožerna hrvatska kompanija u prehrambenom sektoru. Ako je netko atakirao na Podravku, atakirao je na hrvatsku državu, i država mora reagirati svom svojom snagom. Da sam sada predsjednik, svim bih silama izvršio pritisak na kompletan sustav da se do u detalje sve istraži, uključujući i sam državni vrh, i to bez milosti, kako bi se vidjelo tko je sve i na koje načine uključen u aferu. Ne bi bilo popusta ni za koga jer oni koji su htjeli ugroziti Podravku ugrozili su Hrvatsku. Poput Podravke, ni HEP nije obično poduzeće. Predsjednik mora braniti tvrtke od strateške važnosti jer padne li Podravka, zemlja je ugrožena.

Podupirete li izmjene Ustava kojima se ukida zastara za kriminal u pretvorbi, a nezakonito stečena imovina oduzima?

Nemam ništa protiv da se ukine zastara za kriminal u pretvorbi i privatizaciji, ali sam protiv revizije pretvorbe zato što ju je nemoguće provesti. Stvoren je nov sustav, novi odnosi, u kojem su mnoga poduzeća nestala zbog neodgovornosti, pljačke i otimačine pa revizija postaje besmislena. Osim toga ona je najbolji alat u rukama političkih arbitara koji će onda sami po svom diskrecijskom pravu suditi o tom vremenu. Umjesto toga treba inzistirati na institucijama sustava da funkcioniraju, a onda kazniti krivca imenom i prezimenom. Ne smijemo imati političko-arbitrarni pristup jer te revizije su najveća obmana i riječ je samo o populističkim parolama. Osim toga time bismo poslali još jedanput poruku investitorima da ništa nije sigurno u ovoj zemlji i da se sutra sve može promijeniti, ali da kriminal i korupciju moramo kazniti – apsolutno.

Ivo Josipović je obećao reviziju privatizacije?

I poslao poruku investitorima da Hrvatska nije zemlja stabilnosti, nego voluntarizma u kojem će politička elita ponovno odlučivati što jest, a što nije u redu.

Treba kazniti kriminal, ali ne smijemo cijeli sustav dovoditi u pitanje. Onaj tko to ne razumije ne zna ništa o ekonomskom životu jedne zemlje. To su elementarne stvari i ne znam kako to nekome nije jasno.

nisam ratni profiter

Andrija Hebrang za vas kaže da ste se bogatili dok je on ratovao. Zvuči kao optužba za ratno profiterstvo?

Stvarno ispod svakoga komentara. Moj je ratni put svima poznat. Ne da sam ponosan na to razdoblje nego je to najbolji dio moje karijere, briljantnih uspjeha, vojnih, političkih i ekonomskih. Poduzeće u stečaju doveo sam do petoga najuspješnijeg poduzeća, sudjelovao u vođenju zemlje, formiranju postrojbi, bio prvi zapovjednik, nakon toga ratni ministar koji je brinuo za vojnu proizvodnju. U tom razdoblju moga privatnog interesa nije bilo. Koliko još takvih ima u Hrvatskoj?